

ІНФОРМАЦІЙНІ ЛИСТКИ

видав

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, ЗДПА.

І Н Ф О Р М А Ц І Й Н І Л И С Т К И
ІУ. КУРЕНЯ У.П.С. "Х А Р А К Т Е Р Н И К И "

Ч: 1/17.

Філадельфія, Великдень 1952.

На правах рукопису - виключно для членів Куреня .

ЗА РІДНИЙ КРАЙ

ЗАВЖДИ ГОТОВ І

С К О Б І

ВЕЛЬМИЛОСТОВИЙ ТА ДОРОГІ ПОДРУГИ І ДРУЗІ
Х А Р А К Т Е Р Н И К И !

Вже втретє більшість зпоміж нас зустрічатиме Воскресення Христове на землі Вашингтона, відділеній великими океанами та континентами від наших рідних і незабутніх сторін.

Вже втретє при поділі свяченим згадуватимемо наших найближчих і найдорожчих, що їх доля залишила на рідній землі, боронити наших прадідівських прав перед окупантами.

Сідаючи до великоднього столу зі свяченим - в крузі найближчи - не забудьте і Ви, Дорогі Характерники, згадати наших земляків, що караються під большевицьким терором, та полиньте думками там в рідні сторони та поділіться свяченим яйцем з нашими страдальниками в рідному краю, що їм ворог не лише заборонив радити з нагоди Воскресення Христового, але не дозволяє навіть явно молитися.

З нагоди празника Воскресення Христового зложім лепту для тих, що борються за кращу долю українському народові, та для тих, що найбільше тієї помочі потребують.

Усім Вам, Дорогі Характерники, розкинем по цілій земській кулі, з нимішнім святом Христового Воскресення пересилаю найщиріші побажання Веселих та Щасливих Свят !

Хай Воскреслий Христос відродить наші змагання за свободу та зміцнить кедри новими Христовими лицарями.

Хай празник Воскресення наповнить наші серця новою надією та додесть нам нових сил до дальших змагань та доведе їх до успішного кінця !

Х р и с т о с В о с к р е с !

За Рідний Край Завжди Готов - С к о б і

Ваш Пінгвін

Великдень 1952.р.

Параграф.

Ч А Р П Л А С Т У .

/спомин з перших літ юнацького пластування/

Раз пластуном - пластуном на
завжди,

Бі-Пі.

Воно може видатися декому смішним, може навіть дитинячим, та хто перейшов пластову школу від новачка до сеньора, цей свідомо та з переконанням ствердить, що ми весь цей час перебували в "полоні" цієї організації, що звався ПЛАСТ. І то добродійними полоненими-слугами ми були для неї, прийнявши на себе цілий ряд обов'язків супроти неї, обмежуючи, нараз, її ради своєю волею, своєю свободою діяння. І по пройденні такого шляху ми зовсім не дилуємося, не вважаємо смішним нашого поступовання в оцих рожево-кригливих юнацьких та юнацьких літах..

Наче пролог до Одисеї нашого так багатого в різні великі події життя вживається на фільмі, що я його назвав би "Цей пластовий шлях", цей незабутній, переломний 1918-ий рік. Останні місяці догораючої Австро-Угорської Імперії. Ще кілька разів заспівали "Боже, будь покровитель цесарю, його країні", ще кілька разів декорували доми жовто-чорними /арстрійськими/ та жовто-блакитними хоругвочками з нагоди цесарських уродин чи іменин, та ми, ученики нижчих класів гімназії /польської/ в Соколі, зичували, що в повітрі "щось рисить". Вищих класів у гімназії тоді не було, бо всі старші хлопці були при війську. Отже "пятаки" це було в нас найбільше повага й авторитет.

Перше подія, що рішила про нашу національну свідомість та настанову, це величезна маніфестація з нагоди підписання мирного договору в Бересті Лит., що відбулася в дні 3. III. 1918. - "Пятаки" були впорядковані величезного походу, обчислюваного тоді на 15 тисяч народу, а ми молодші нашірували чвірками по класах, без учителів, але з сіячими від радості обличчями, добродійно-керно піддаючись зарядженням старших. Морз кресок національної нощі, безліч пісень на устах тисяч народу, національні прапори та зелені вінки на банях величезної церкви св. Петра в Пегла, а потім на ринку промови про Україну, що "перше подала руку до мира" - оце все джерело, з яких юнацьке уява й серце черпали повними пригорщами кресу й тепло, захоплення й любов до рідного, патріотичну романтику й ентузіазм. За кілька днів ми побачили, що нощі товариші Поляки пообзивали на своїх шапках букву "Г" чорною крепом, на знак протесту й жалоби ізза "четвертого розбору Польщі". І ми "другами" відразу ясно побачили, що наші шляхи розходяться, що наше сидження в спільній лавці тільки технічного значення факт, тільки "малюк нецесарієм" та що це тільки пролюдія до дальшої, може недалекої вже, великої розгри. По лекціях-прийомів до нашої, вже третьої, класи новий товариш: Владко Кошаринський /пізніше відомий діяч на Закарпатті/, що мав за собою стех ех дволітнього новачтва у Львові. Він мав польську книжку "Скавтінг", яку ми Українці скоро всі прочитали з великим заінтересуванням. Він нам пояснив, що скавтінг це по українськи ПЛАСТ, та не збирав нас охочих до заснування ПЛАСТУ в нас мабуть відсьмох товаришів з нашої класи. Ми робили сходини під церквою, або в нього в саді. За найважливішу, покую, справу ми вважали пописування герні "членські грамоти", придумати собі псевдоніми, робити добрі діла та зміти заховети в тайні щодня іншу кличку.

Так прийшов, згл. заскочив нас, невідійно памятий перший листопад, цей день, що з національно пробуджених хлопців зробив свідомих "громадян", відданих своїй молодій Українській Державі.

Рано, по розбросні австрійської жандармерії, збиралися "пятаки" й "жжжж" "шестяки" коло староства, де вже стояла група частинно уніформованих вояків, урльопників із італійського фронту, та частинно прямо "дядьків" з крісами. Очевидно й ми "третяки" позбігалися туди, як же ж без нас так важна подія могла статися? Обійшися без нас, "пластунів"? Чета "різношерстного" військо помаширувала через військовий місток коло монастира Бернардинів за Буг, у напрямі "міста бараків" та залізничної станції. Командантом був четар Шавлюк, а якусь неозначену ближче функцію наче асистента виконував проф. Е., якого двох синів машерувало з крісами /один навіть із мості кляси, але дуже високий і о 4 роки старший від мене/. Австрійці не ставили ніякого спротиву, здавали добровільно зброю, а так вони як і полонені Москалі та Сэрби, звільнені нашою новою владою, тішилися, що вернуться домів. А наші тішилися, що дістали до своїх рук зброю, покинену втомленими війною Австрійцями, Чехами, Надярами і т. д. Зіставивши на двірці залогу для його охорони, переважно зі "студентів" /старших учнів гімназії/, чета побільшена новоприбулими в міжчасі добровольцями пішла походом головною улицю міста, везучи на возі "трофеї" /кріси/. Перший раз ми вчули на вулиці прилюдно-вільно "Ще не вмерла" та "Не пора". Похід цей з українським прапором а учасники з українськими кокардами на місці давніх австрійських згл. на місці вчорашнього ще польського "Г" на гімназійній шапці, зі зброєю /ми мали йшли боками й мали при боках "тільки" багнети поприпинані до поясів, бо ні крісів ні шабель нам очевидно не дали/ - це була друга подія, що зробила з нас малолітків "дорослих" громадян та "суспільних діячів", як нам тоді здавалося. Похід зайшов на велике подпіря Українбанку, де до новоспечених вояків промовив /якось занадто мляво/ пор. Дронюк, наїстарший тоді рангою офіцер Українець із Буковини. Він заохочував учасників походу, щоби залишилися "при війську", тепер вже власної держави, а також зпоміж "публики" чеків зголошень добровольців. Він слушно передбачував, що наш Соколь на польському кордоні й треба сподіватися польського нападу на нас. Але як стидно й прикро було нам дивитися, як тільки мала частина зголосилася добровольцями, а більшість віддала кріси й пішла "до дому". Нам, малим "громадянам" було стидно за наших дорослих! Тому що не було спочатку військової кухні, комітет пань та семінаристики варили їжу для "нашого війська" в т. зр. "червоній школі" /до якої і я ходив перед війною/. Старші наші товариші поїхали на села, звідки привезли різних харчів, а ми "третяки" також мали важну функцію в так зр. жартівливому "п'ятидебараболі абтейлунг". Ми чистили бараболю, досили паням воду і т. п., з чого очевидно були горді, бо це ж була наша перша служба спесу народові, своїй державі. Це тривало кілька днів. Пізніше переведено в нас мобілізацію, повстала відома "чета сокольська бригада", а в її складі була між іншими добровольчій одиницями також "студенська сотня", зложена зі старших учнів гімназії та учит. семінара від 15 літ вгору.

Наш ініціативний пластовий гурток приготовався до поширення організації на цілу гімназію. Ми передбачували около 8 гуртків, якраз по одному на кожного з нас, а ми мали бути гуртковими. Командантом мав бути очевидно Комеринський, а "командантом вишколу" Скрипчук, що належав до студ. сотні. По кількох пробних сходах пішла делегація до директора гімназії Я. Біленького по дозвіл на офіційне заснування Пласту. Директор, очевидно, погодився, тільки "розчарував" нас тим, що назвав наш прсвід замолодим і "надав" нам команданта з 5-ої кляси /пізн. проф. Івана Тріску/, що вже був "військовим" і теж належав до студенської сотні. Ми скоро забули свій "жаль" до директора, бо переконалися про доцільність його зарадження. І так Пласт став чисельною організацією учнів усіх кляс, в тому багатьох членів студенської сотні, що нероз в часі "несподіванок" чи "труднощів" на фронті /цілу зиму й весну в нашому повіті стояв фронт/ мусіли поки-

дати шкільну науку та повнити військові обов'язки в місті й поза ним. Наше гімназія й собі семінарії влаштували величавий Шевченківський концерт, а по ньому забаву, де шкільні та військові однострої чергувалися. Відбувалися величаві похорони упавших на фронті старшин і стрільців, чергувалися хвилі національного підйому й масами трилоги про завтрішній день. Наш згадуваний професор Е. - це була "ходяче ситуація". Як давній сокільський організатор і батько двох стрільців-добровольців він мав вступ до команди бригади, що містилася в будинку гімназії, та щодня рано довідувався про ситуацію на фронті й відповідно до одержаних інформацій або ніс гордо піднесену голову або йшов "скулений", не рміючи опанувати своїх почувань. Цей палкий бесідник міг бути за короткий час зневіреним, так сильно порефмався народньою справою.

І так "інтер арма эт музае" /серед війни й культурної роботи/ прийшов цей трогічний відверот у травні 1919 р. На останній збірці командант явився в військовій уніформі, з ручними гранатами за поясом, готовий до походу, не то тільки, щоби повідомити нас, що наше військо мусить відступити, бо на Волині Поляки пішли далеко вперед і нам грозить оточення. Хоч ми піддержали фронт до останнього дня! Але, казав він, ми повернемося, отже до побачення менші пластуни, що не відходять із війською а залишаються тут. Старші пішли за Збруч, осталися знов ми "третяки" й то не всі. Наших батьків і старших поарештовано, а ми почали конспірацію, перекинувшись головно на "самаританську" ділянку. На нашому кладовищі зросло за зиму-весну 82 могили поляглих та померлих у шпиталі від ран або замерзлих в окопах/була дуже остра зима/. Вони були поховані з почесами, сальвами, вінцями, промовами, але потім поставлено на їхніх могилах мізерні, з тонких дощочок соснові хрести, а написи на табличках /майже всі! / були рєблені... олівцем! І знову нам стало соромно за нашу глєду, що не зміла належно шанувати своїх героїв. Отже ми "третяки" ходили на цвинтар, повідписували з хрестів все, що ще можна було відчитати, та не підставі цього списку відновляли потім постійно написи, що зтерлися під впливом сонця чи дощів. А кілька літ пізніше, коли повстало окреме Товариство Охорони Воєнних Могил, то наш список був єдиним джерелом відомостей, хто де спочиває. Щороку пластуни й пластунки потім працювали в часі Великодних ферій коло упорядкування тих могил.

На весні 1921 року вже багато старших товаришів повернулося з неволі й наш командант теж. Пішла знов делегація до директора гімназії поляка Генрика Копії, великого приятеля молоді й нешовініста, та несподівано дістала дозвіл на організування пласту в гімназії. Це була велика радість, понад сотка молоді зголосилася в члени й так повстав згідно з приписами Верховної Пластової Ради у Львові наш ІХ. Пластовий Полк ім. Петра Дорошенка в Сокалі, а згодом і жіночий ХІУ. Полк ім. Лєсі Українки. Ми, тоді вже "пятаки", ввійшли до Команди, тільки полковник був зразу з вищої класи. Діяльність цього коша закріплена була в "Молодому Дитті" за роки 1921-1924, коли то наші частини роз'являла шкільна глєда за участь пластунів /-ок/ у пєнахиді за Ольгу Басараб. Вийшло з нашого полку багато визначних людей, громадян та жертвених суспільників, а багатьох своєю крєв'ю та життям потвердили, що "для Вітчизни цей наш труд" та що наша "забава в Пласт" це буде дієсно: "велика гра", незабутня гра, що веде нас "пластовим шляхом за крєсцю життя".-

В ДЕНЬ ІМ'ЯНИН .

Многая і блага я літа нашим солєнізантам, що святкуватимуть свої імянини в другому кварталі :

25 квітня -/Ярослава/: Посадникові, Дипломатові й Джімбєлаєві

27 травня -/Ієитєра/: Комєрєві І.

6 травня /Юрія/ : Пєртєссєві-Мутрі.

КУРІННА КОМАНДА.

Пінгвін.

ОНОМ КУРІННОГО ПО ГУРТКАХ І СТЕЖАХ.

В тих рядках бажаю подати короткий інформативний огляд про гуртки і стежі Характерників. Можливо, що мої оцінки чи заподання будуть не зовсім згідні зі станом тих клітин, але якщо будуть якісь розбіжності, то це не буде із моєї вини, бо я користаю лише з тих джерел, які є в курінній команді. Тому прохатиму, щоб провідники гуртків та стеж стали пересилати найновіші вістки до Курінної Команди.

На сьогоднішній день маємо 3 гуртки, а саме ОЧЕРЕТ, ГРОМОЗВОДНІ та БУРЕВІЙ, та три стежі : в Мюнхені, Нью Йорку і Монреалі. Всі інші Характерники живуть самотно.

1. ОЧЕРЕТ у Філадельфії.

Провід гуртка в складі : Пінгвін, Генерал-фельдфебель і Мімоза, вибраний ще в осені 1950 року. До Очерету належать ще такі члени : Перепелиця, /Не/Чайка, Гончарка, Олбосі, Буїко, Параграф, Ціпа й Канонік, разом 11 членів. Гурток відбуває переважно раз на два місяці свої сходи. З інших проявів діяльності слід відзначити відбуття сходів при ватрі, прийаття й охрещення двох членів Гончарки й /не/Чайки, зорганізування одного товариського вечора. Усі члени Очерету беруть активну участь в пластовому і громадському житті. Пінгвін є імпрезовим референтом у Станичній Старшині, проводить радісні передачі "Провидіння", є культурно-освітнім референтом "Самспомочи", головою ООЧСУ і ін. - Мімоза є провідником Осередка Праці УПС, Параграф є секретарем Товариства Опіки над Дітьми й Молоддю, Олбосі є референтом самотніх пластунів округу ОП УПС, Ген.-фельдфебель пластовий драматичний гурток та працює в радієвих аудиторіях "Провидіння". Перепелиця є кошаркою в Трентоні, Гончарка зорганізувала й веде "Дитячу Світлицю", будучи виконуючою референткою Тр. Опіки над Молоддю та членкою Управ Союзу Українск і ін. Ванька Канонік є скарбником ОП УПС. Всі члени разом співпрацюють та є зі собою в сталому контакті.

2. Громозводні у Вінніпегу.

Між Очеретом і Громозводнями заключений "договір про змагання" щодо першенства між гуртками. Деякий час "Громозводні" були дуже активні і проявляли різнорідну діяльність. На жаль в останньому часі не маємо звітів й тому не можемо сказати, чи ця діяльність продовжується. Подаю дані, що нам відомі : провідницею гуртка є подруга Скала, секретарем Буїко Кван, а касієркою М. Павлишин. До гуртка ще належать Каламар, Глинка Надія, Надія Галрачинська, Іванна й Андрій Качори, Софія Матіяшек і Мирослав Пузак, разом стже 10 членів, з того оформлених дієвими членами 3. Касієрка гуртка присилає до курінного скарбника від часу до часу різні належитості чи те за відзнаки, чи на вкладки і т.п. Громозводні ! Відгукніться ! Пришліть кварталний звіт за перше чвертьріччя цього року !

3. БУРЕВІЙ у Шікаго.

В часі могого побуту в Шікаго та після відбутих сходів, здавалося було, що "Буревій" буде пераажним конкурентом для других гуртків до здобуття палми першенства. Та, на жаль, це були лише надії. Гурток цей не проявляє ніякої діяльності. Як пише Портос-Мутра, нічого не в силі розбудити "Буревія" зі сну. Як ми вже подавали раз в Інф. Листках, провід "Буревія" складається з Лемка, Сороки й Портоса-Мутри. До гуртка належать ще : Птичка /якій обов'язково треба згоситися до ОП УПС, бо грозить виключення/, Вігунка, Артим, Масниця, Інструктор - Чорний, Мама. Шумна назва "Буревій" зобов'язує до рухливої діяльності ! Чекаємо на новини від Лемка й Мутри!

С т е ж і .

Зі стеж слід постарити на перше місце (Європейську сте-
жу, яка безпереривно проявляє живу діяльність. Проведить стежу Ді-Пі,
який останньо є рiвночасно і референтом сеніорів на Німеччину. На-
лежать ще до стежі Дипломат, Арамiс-Дьонгiнус і Кошар-Дардаган II.
В останніх часах стеже zorganizувала українських iнженерів у Ні-
меччині, про це на іншому місці точніше.

Стежа в Н о н т р е а л і складається з наших асів :Посадника,
Камфори й Султана. Відбуває від часу до часу сходи. Всі працюють
і в Пласті і на громадській неапластовій позапластовій роботі.

Стежа в Н ю - Йорку найменше активна, але за те всі її члени ак-
тивно працюють в Пласті. Якраз на днях був у мене провідник стежі
Ананас, з яким ми обговорили справу поширення стежі в Нью-Йорку нови-
ми кандидатами.-

Цей мій короткий огляд наших гуртків і стеж є не-
повний і напевно неточний, але новіших інформацій я не маю. Тому зверт-
аюся з апелом до всіх гуртків і стеж, щоб вони переслали звіти
і вістки зі своєї діяльності до Курінної Команди. Тоді наш курінний
бюлетень стане цікавішим і актуальним.

НОВІ АДРЕСИ ДЕЯКИХ ХАРАКТЕРНИКІВ :

В останніх часах багато Характерників позмінювало свої адре-
си. Тому подаємо зголошені зміни до відомо загалу Характерників, щоб
дружній зв'язок не припинявся.

U. S. A.

- Melnyk Wasylyna, 245 Monmouth St., Jersey City, N.J.
- Bojko Mychajlo , 187 Chapel St., New Haven, Conn.
- Paszkivskyj Teofil (dodatkovyj pobocznyj adres) 2208 Mt. Vernon St.
Philadelphia, 30, Pa. (waznyj tilky raz na tyzden)
- Masnyk Hryhorij i Olha, 1443 N. Rockwell St., Chicago 22, Ill.
- Olenycz Mykola, 2254 West Montana St., Chicago 47, Ill.
- Jarymowycz Jurij, 2415 W. Walton St., Chicago 22, Ill.

Europa.

- Sulyma Jaroslaw, Muenchen 54, Seehamer Str. 23, Bl. I.
- Pelenskyj Damian Muenchen, 13, Moosach, Seehamerstr., Regierungslager
Bl. 7a/1

C a n a d a .

- Kaczor Andrij i Iwanna, 576 Manitoba Ave., Winnipeg, Man.
- Maksymec Wasyl, 23 Givius St., Toronto, Ont.

Australia.

- Zajac Wolodymyr, Block "R" 13/6, G r e t a , N.S.W.
- Kuzyl Jaroslaw, 148 Jellicoe St., Bankstown Sidney, N.S.W.

..... -§§§§-.....

Дорогі Друзі: Подавайте нам негайно кожну зміну адреси, щоб ми не
вислали нашої кореспонденції на неактуальні адреси.

..... -§§§§§-.....

ВІД СЛАВНИХ НАШАДКІВ ЗІПОРОЖСЬКОГО ВІЙСЬКА
ТА ДО КУРІНОГО КОМАНДАНТА ДРУЖІ ПИСАМІСЧКА.

З Б В Р О П И .

З листів Дипломата з Мюнхен, Німеччина.

В прилозі пересилю Тобі мій короткий реферат чи може вступне слово, яке я мав на загальних зборах Товариства Українських Інженерів та Техніків у Німеччині / ТУІТ /, що ми того покликали до життя дня 8.12.1951.- Як бачиш зі змісту, то я точно зазначив, що це була ініціатива Характерчиків.... На загальних Зборах було присутніх 25 членів на 40 вписаних. Атмосфера дуже приємна. Збори тривали від год. 10-ої до 17-ої. Президія зборів : інж. Хроноват, інж. Мосора та інж. Галів. Вибрано слідуєчу управу Товариства :
Почесний голова : ректор Іваницький
Голова Товариства : Яр. Сулима
1-ий заступник голови : інж. Михайло Хроноват
2-ий " " " інж. доц. Дем'ян Пеленський
Секретар : інж. Терлецький
Фінансовий референт : доц. інж. Лиховий
Господарський референт : інж. Галів
Культурно освітній референт : проф. др. Савицький.

Товариський суд :

Інж. Дмитро Андрієвський, інж. Богдан Підгайний, інж. Едген Врецьоне.

Контрольне Верифікаційне Комісія :

доц. інж. Шабельський, інж. Гавриляк, інж. Бобикевич

заступники : інж. Литчик і інж. Яровченко.

.... Зкоротці ми хочемо зробити пресову конференцію з німецькою та українською пресою. Далека наша ціль - це німецько-українське товариство, що думає, за кілька тижнів буде готове. Як нам удесться заложити це товариство, то тоді, вірю, найдется більше людей до роботи...

/починкає уривки зі згаданого вище вступного слова/

...здавалося, що серед нових і незвіданих сприятливих обставин /німецька економія !/, при браку можливостей праці, браку зв'язків із німецькою промисловістю, інженери з вдячністю привітають цей вступний крок ініціативної групи, для можливості пов'язання зв'язку з німецькими фірмами, поліпшення своїх життєвих відносин, а передусім для поглиблення практичного фахового знання.

... Ініціативна група випрацювала програму чи радше напрямні праці такого товариства, закликаючи рівночасно подібні товариства в інших країнах до спільної праці в акції. А саме :

I. Інженери й техніки творять в кожній країні товариство або гурток інженерів.

II. Всі ті країни товариства й гуртки разом творять об'єднаний Союз Українських Інженерів.

ад I. / Країні товариства й гуртки займаються слідуєчою роботою :
1. об'єднанням всіх українських інженерів та техніків, що живуть в даній країні, 2. улаштуванням членів на працю по фаху для поглиблення їхнього знання з рачії не особистих користей, а з українсько-державницького погляду, 3. навіязанням контакту з відповідними фірмами чи технічно-господарськими об'єднаннями, головню з тими, що в будуччині могли б вести імпортові чи експортіві трансакції з Україною, 4. навіязанням контакту з технічними товариствами виденою країни, а також політехнічними школами, науковими установами технічно-господарського характеру, визначнішими поодинокими особами та господарськими журналістами, 5. заініціюванням створення

ня українсько-німецького, українсько-англійського /залежно від країни/ технічно-господарського товариства в даній державі, б.видаванням технічних та господарських публікацій для поглиблення знання своїх членів в чужій мові, для зацікавлення чужинців. ад II./ До праці Союзу /Світового Об'єднання/ товариств належало б:

- 1.Об'єднати всі українські інженерські товариства,
- 2.перевести реєстрацію всіх українських інженерів в світі, також тих, що необ'єднані в якомуньбудь товаристві згл.тих, що в їх країні ніякого товариства немає,
- 3.реєстрація та збірка видань в українській та чужих мовах, публікованих українськими інженерами, також у пресі,
- 4.реєстрація та збірка чужинецьких видань про українські господарські та технічні проблеми,
- 5.слідкування в пресі, також у совітській, за сьогодишнім станом техніки, господарки та розбудови в Україні,
- 6.збирати всі господарсько-технічні матеріали з приватних рук для започаткування технічно-господарського архіву,
- 7.видавання репрезентативного журналу та поодиноких видань українською мовою, як також видавання й поширення поодиноких випусків чужими мовами.

...Ініціативна група звернула спеціально увагу на точки 3,4 та 5, а саме на навізання зв'язку з німецькими товариствами, технічно-господарськими об'єднаннями та поодинокими особами....Під час нашої підготовчої праці ми переконалися, як мало чужинці знають про Україну взагалі, а про господарку зокрема. Тут є дуже велике поле для праці нашого товариства, беручи під увагу, що в західному світі господарські круги мають колосальний вплив на хід політики даної держави. Крім вище згаданих точок звернено також увагу, щоб технічні товариства більше пов'язати з українськими високими школами взагалі, а з Українською Технічною Високою Школою зокрема. Ця пов'язаність повинна проявлятися передусім популяризацією наших високих шкіл серед українського населення як також серед чужинців, зокрема даючи тим самим моральну й фінансову піддержку для розбудови діяльності як також заохочувати молодих інженерів до наукової праці.

...Я думаю, що праця на технічно-господарському відтинку може куди більше причинитися для нашої визвольної боротьби ніж т.зв. "політика". Як багато наших політиків поспеуло паперу на різні протести та меморіяли про тоціальність самостійної України. Не зважаючи на те, в розмовах з поважними чужинцями стрінете питання, чи Україна господарсько може бути самостійна. Нежаль на цьому відтинку українські фахові господарські сили, наукові інституції та професійні організації не виконали свого професійного завдання й не створили між чужинцями такого уявлення /обрезу/ України, як господарської потуги, також потенційної.....

З'ЄДНАНІ ДЕРЖАВИ ПІВН. АМЕРИКИ

З ЛИСТА ПОДРУГ ЖОВТОЛЗЮБА та МИРОСІ з Рочестер :

...посиласмо наші довги...більше нічого не пишемо, бо ви все це друкуєте в Інформаційних Листках....Широ здоровимо й бажаємо гарних успіхів у праці, доброго циклостилю, але нового і з фарбою... Чи там у Вес у Філадельфії є цензура, бо газета біла, якби сконфіскована ще в нашій Річипосполитій...

ВІД КУРІННОГО : Тим разом мушу помістити щось, чого не находжу в Вашому писаннечку до мене, а про що довідаюся з преси. Чому не похвалитесь перед нашим Характерницьким братством своїми подвигами на рочестерській сцені. А це ж і до звітування належить ! Який моральний успіх і досвід Ви збрали при цьому ? Напишіть !

З листа від Секретаря з Рено, Невада :

... Як Ви собі радите, що Ви "всюди" і ...працюєте ? В кожному разі, якби це не було, то все я часто Вас подивляю. Недавно я дістав коротенького під копію писаного листа від Р.Клоса, з якому він пропонує створити над Пащифіком стежу. Крім мене ще є в Лос Енджедс або його околиці трьох пластунів. Я особисто не можу собі уявити іншого звязку як кореспонденційний і звентуально якась стріча. Я числюся їхній сусід, але то сусідство вносить понад п'ятьсот миль.. З Рено я більше не можу віддаляватися, як раз у рік у часі ферій. Не прийти до праці першого ліпшого дня й без причини, це майже рівняється звільненню з праці. У Рено вибору праці нема, тому стративши працю, лишається хіба виїздити звідсіля. Східні стейти далеко звідси й там чекалоби на нас невідоме, тому покищо рішили сидіти тут. ... Дитину віддаємо під опіку чужих і це відомо відбивається на її здоров'ю. Вона вже має п'ятий рочок. Одно цікаге, що приблизно тому 15 місяців, як тільки почала говорити по англійськи, то вдома було більше того англійського ніж українського, але тепер, коли вже добре говорить по англійськи, то до нас ані слова по англійськи. До кожного чужого говорить по англійськи, хочби до неї заговорив по українськи. Тут до нещодавня була через якийсь час родина С. і говорила до неї по українськи, то вона до них аж по якомусь часі почала відповідати по ям українськи, та й то непостійно. ... Моя праця тяжка, оточення погане і на загал морально почуваю себе зле. Ще один мінус, що тут нема курсів англійської мови...

З ЛИСТА ВІД ДРУГА ХАРАКТЕРНИКІВ Миколи ЧЕРВІНСЬКОГО із Глестен-бері, Коннетикет /2700 Main St./:

... Я вже три місяці як приїхав до ЗДА. Відновив своє членство в пластовому сеніораті в Гартфорд і тепер починаю пригадувати собі давних приятелів та знайомих, та хотівби навязати по так довгий перерві, бодай листовий контакт. Правдоподібно з кінцем травня виберуся до Вашингтону й хотівби по дорозі відвідати давних знайомих у Філадельфії. Я покищо Грінор, працюю в ресторані за марні гроші. В Бельгії я працював у копальні вугілля, у хемічній фабриці, а останньо в металургії при гальвенізації заліза. Тут живу у брата священника, син мій є в Ньюарку. Переглядаючи пластові листки попав на Вашу змінену адресу, та постановив відновити дружні звязки...
... Я не притик довго сидіти на місці, привик мандрувати. Бельгію знав цілу, але це мала країна й це не була велика штука. Я працював три місяці в УТН у Брюсселі як організаційний та шкільний референт і тому пізнав усі наші осередки. Був також у Голандії, Франції та Італії на відкритті ювілейного року. Італія мені дуже подобалася. В Римі є дуже гарний і величавий двірець. Дуже гарний є стериу Рим, Помпеї. Був також на Капрі - там чудово. Тепер хотівби помандрувати трохи по ЗДА, а згодом пізнати Канаду, де маю багато знайомих. Взагалі, куди не приїду, зустрічаю багато знайомих. Аж тепер бачу, що світ за вузкий, навіть не булоби де схритися, бо всюди чоловіка пізнають....

З РОДИННОГО КРУГА ХАРАКТЕРНИКІВ.

Наш Генерал-Фельдфебель авансував на Генерала-тата, бо його сім'я збагатилася на одного нового члена Юрка.

Подякуючи цю радісну новину до відома Характерників, Команда Куреня від себе gratулює другогі Генерал-татові та бажає широ дочекатися гарної потіхи з цього першого потоцка.

ГОТУЙМОСЬ ДО СЕНІОРСЬКОЇ СТРІЧІ :

Начальник Булави УПС Сірій Лев - повідомив нас, що на день праці 3, вересня цього року, пригтовляється Стрічу Американських та Канадійських Сеніорів. Подруги і друзі Характерники! Готуйтеся вже від тепер до участі в тій Стрічі, щоб нікого з нас не забракло там. Тим більше, що місцем Стрічі є Ніягара. При тій нагоді зможемо зроби́ти і свою Стрічу.

Головна Пластова Старшина і Булава УПС проєктують рівнож цього року Сеніорський Зїзд, в якому також усі Характерники повинні взяти участь.

ПІСЛЯСЛОВО

В попередньому числі ми просили вибачення, за технічні недотягнення привидачі числа 3/15, надіючись, що тодішний випуск буде технічно краще виданий. На жаль - з причин від нас незалежних - тамто число вийшло ще блідше, за що сьогодні просимо пробачити. Така наша доля, коли ми залежні від позик. Про технічне оформлення сьогоднішнього числа, вже нічого не говоримо, бо ... не знаємо як воно буде.

Посилаючи оцей черговий випуск - просимо усіх друзів Характерників - принайменше раз на квартал дати знати про Себе - про Своє життя - про умовини праці - про Своє місцевість і т.п. Щоб ми могли в кожному числі І.Л. поділитися з іншими друзями вістками від Вас.

ЗА РІДНИЙ КРАЙ ЗАВЖДИ ГОТОВ

С К О Б

П І Н Г В І Н

Філадельфія Квітень -1952

